

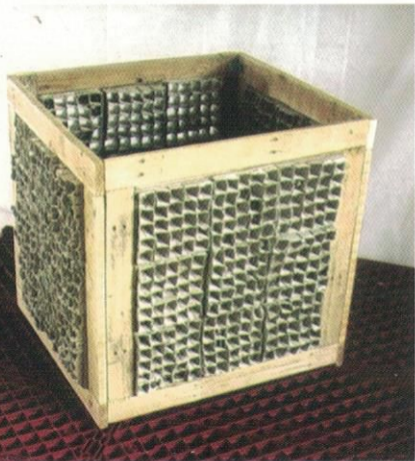
ישראלה הרגיל - "מגיח מן המסגרת"
פיסול אובייקטים

פתיחת התערוכה,
במשכן לאמנות בית מאירוב,
שבת ג' חשון תשס"ו 5.11.05,
בשעה 11:00

דברים:

מוטי ששון ראש העיר

אריה ברקוביץ
יו"ר בית האומנים בת"א

” מגיח מן המסגרת ”

”מרובע” – כך מכונה זה שתקוע במסגרת, זה שאינו מוכן לזוז מקיבעונו ימינה או שמאלה. יכולנו לומר גם- מלבן או קובייה ובכך לבטא את רעיון המסגרת הכופה עלינו מרחב מוגדר, מצומצם, סגור.

אם המסגרת כבדה, מאסיבית, עשויה ברזל, ניחת – קשה לצאת ממנה. מזו העשויה עץ או זו שנעה על ציר – קל יותר לפרוץ החוצה.

חומרי אריזה, רשתות, אובייקטים- מצויים הם האלמנטים שמרכיבים את קבוצת העבודות התלת-ממדיות שמוצגות בתערוכה זו. יש בהם ארגזים להובלת סחורות ומזון, קרטונים בהם נארוזו רכיבים אלקטרוניים והרבה חומרי בידוד שהפרידו בין אובייקטים שבירים.

החומרים מהטבע השתלבו כמעט מעצמם בארגזים להובלה ימית, מדוע ? מה להם ולגדרות, לרשתות ולחומרי האריזה ? נראה לי שאין צורך לפרט, לכל מי שמתבונן בטקסטורות ובדגמים של תרמילי הזרעים היבשים במקביל לאלה שבקרטון התעשייתי – ההקשר הצורני מדבר בעד עצמו.

האם ניתן לבטא רעיונות מופשטים שמסתתרים במטבעות לשון כמו: “הציץ ונפגע”, “מגיח אל האור” או “נפלט מן המסגרת” – על ידי ארגזים, קרטונים ורשתות גדר ?

האם ניתן, בעזרת חומרים דלים, עלובים, שנמצאו נטושים – ליצור יופי ?